

8. Összegzés. Közösén fogalmazzuk meg a filmbejátszások műfaji tanulságait, a műfaji besorolás ismérveit, a tömegkultúra-elitkultúra kettősségének jelenségét.

9. A következő óra témája tehát a tömegkultúra-elitkultúra fogalma lesz. A téma fogalmi előkészítése és filmrészletekkel való megalapozása a fentiekben történt meg.

IRODALOM

Bíró Yvette: A film formanyelve. Gondolat, Budapest, 1964.

Hamar Péter: A játékfilm műnemeinek és műfajainak rendszere. Nyíregyháza, 1997.

Hartai László–Muhi Klára: Mozgókép-kultúra és médiismeret. Tankönyv 12–18 éveseknek. Korona, Budapest, 1988.

Honffy Pál: A filmek értő befogadásának lehetőségei. Magyartanítás. 1972. 1–2. sz.

Király Jenő: Bevezetés a népszerű filmkultúra vizsgálatába. Film és szórakozás. MOKÉP-MFI Budapest, 1981.

Király Jenő: Mágikus mozi. Műfajok, mítoszok, archetipusok a filmkultúrában. Korona, Budapest, 1988.

Dr. Nagy Imre: A mozgóképek és a filmalkotás. Pécs, 1988.

NANSZÁKNÉ DR. CSERFALVI ILONA

Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola

Debrecen

Röpke gondolatok az önbizalom jelentőségéről

A gyermekek hamarabb megtanulják, hogyan kell visszaütni társuknak, de védtelenek azokkal a felnőttekkel szemben, akik viselkedésüket, szeleburdiságukat kérik számon. Azért bizonytalanodnak el, mert különböző emlékképek kísérik életüket. Ezek a képek mozgékonyak, az idő múlásával összekeverednek, átértékelődnek, váratlanul előbukkannak, és különböző érzésekhez kapcsolódnak.

A gyermekkorból származnak azok a fájdalmas képek, amelyek a becenevekhez vagy gúnynevekhez kötődnek, amikor az orra alá dörgölik: már megint rosszul csináltad! Fáj a magány a kórházban, a családban, a gyermekek kiközösítése az iskolai csoportban. Megszégyenítik a csoport előtt, a családi vendégek körében, az apára bizzák a büntetés kiosztását, vagy kiszolgáltattak a tanító néni-nek, a felnőtteknek. Gyakran átéli a gyerek a veszteség érzését, ha tudja, hogy elrontotta kedvenc állatát, ha a környezetében nincs minden rendben, ha meghal egy családtagja, elvesztik a kedvenc játékát, vagy ha kistestvér születik. Alkalmatlannak tartja magát, ha mindig összehasonlítja valakivel, „bezzeg Jancsi tudja, Juliska meg nem”. Ha azt tapasztalja, hogy bizonyos képességei hiányosak, ha ügyetlen a fáramázásban, vagy nem tetszik mindenkinek. Félt, ha rémálom gyötri, ha sötét van, ha a pincébe kell menni, ha a szülei elváltak, vagy későn jönnek haza, ha a város forgatagában elvesztette az anyját.

A gyereket sok sérülés érheti, de ha valakinek van önbizmalm, megnyugtató családi háttere, sokszor túleszi magát a bántásokon. A szülő segítse gyermekét, hogy könnyebben töltesse magát a rossz élményeken. Fiatal korban sokkal fontosabb az önbizalom elérése, mint az „életre nevelés”.

A boldog képek is részesei a gyermek életének, így: a biztonságérzet, amikor anyja megöleli, a betegségében ápolja, megvigasztalja; megdicséri cselekedeteiért, mesél neki, kényezteti. Élénk, vidám társaságban, játék és felfedezés közben. Tele van energiával, táncol, ugrál, rohan. Nem érzi az időt, ha játszik, ha nyár van, ha barátai vannak. Csodálattal nézi a világot, nyitott, fantáziájában megjelennek olvasmányélményei.

Tanítsuk meg a gyermeket *pozitívan élni, látni és gondolkodni!* Ezzel a módszerrel lelki fájdalmak szüntethetők meg, alakíthatók át örömmé.